

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	5712011697
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5712011697.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. februára 2014 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému E. W. , pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného E. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 1. októbra 2013, sp. zn. 1 To 91/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 21. mája 2013, č. k. 2 T 186/2012-269, bol obvinený E. W. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že:

dňa 2. augusta 2011 v čase okolo 21.00 hod. v obci J., okres Martin, na ul. V. otvoril bráničku na oplotení rodinného domu č. XXX, zobral smetnú nádobu, ktorá bola umiestnená pred plotom rodinného domu, vošiel na pozemok tohto rodinného domu majiteľov B. a A. Z., asi 2 až 3 metre od bráničky, kde smetnú nádobu hodil smerom do okrasných stromov, ktoré sú vysadené vedľa chodníka, a následne ušiel do vedľajšieho rodinného domu s popisným číslom XXX, potom ako za ním išli A. Z., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom J., ul. V. č. XXX a B. Z., nar. X. R. XXXX, trvale bytom J., ul. V. č. XXX, keď obaja stáli na strede cesty, začal na A. Z. kričať a vulgárne, hrubo nadávať, obvinený aj B. Z. i A. Z. si vzájomne vulgárne, hrubo nadávali, potom obvinený vybehol spoza bráničky a udrel B. Z. päšťou ľavej ruky do oblasti tváre, následkom čoho Z. spadol na zem a pri páde si udrel lakte oboch rúk, hlavu a chrbát, potom obvinený odišiel do svojho domu s popisným číslom XXX, odkiaľ im ešte vulgárne nadával, následkom konania obvineného utrpel B. Z. tržnú ranu na hornej aj dolnej pere, pomliaždenie sánky, uvoľnenie troch zubov, odreninu na pravom lakti a poúrazový bolestivý syndróm celej krčnej chrbtice s poruchami hybnosti a závratmi, ktoré si vyžiadali vystavenie práceneschopnosti v trvaní 14 dní, pričom obmedzovali poškodeného tak, že dva týždne nemohol žuvať, bolela ho sánka, musel jesť tekutú a mixovanú stravu a trpel poruchami hybnosti šije.

Okresný súd uložil obvinenému E. W. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenému B. Z., nar. X. R. XXXX. v Q., trvale bytom J., ul. V. č. XXX, škodu vo výške 538,30 eur.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie. Krajský súd v Žiline na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom sa zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a odôvodňovali by podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obvineného nie je dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený E. W. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. e/ Tr. por., teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

V odôvodnení dovolania obvinený poukázal na námietky uplatnené v rámci odvolacieho konania, ktorými sa podľa jeho názoru odvolací súd dostatočne nezaoberal, a to najmä na skutočnosť, že vyšetrovateľ ho upozornil na kvalifikáciu skutku aj podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. až pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, preto nemal možnosť sa v prípravnom konaní vyjadriť k stíhaniu aj za tento prečin. Bolo teda zasiahnuté do jeho práva na obhajobu a práva na spravodlivý súdny proces.

Dovolateľ sa nestotožnil so spôsobom vykonania dôkazu - odborného vyjadrenia súdneho lekára MUDr. Andreja Hajtmara z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, kde taktiež poukázal na svoje argumenty z odvolania. Podľa dovolateľa je v odbornom vyjadrení označený ako vyhotoviteľ Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ale vyjadrenie vypracoval MUDr. Andrej Hajtman súkromne. Predmetné vyjadrenie nemohlo byť výsledkom odbornej činnosti, keďže ho MUDr. Hajtman vypracoval ako znalec a dostal za neho znalečné vo výške 143,42 eur, pričom však nebol uznesením orgánu činného v trestnom konaní pribratý do konania ako znalec.

Dovolateľ ďalej namietol, že syn poškodených pracuje na OKP OR PZ Martin, kde poškodený podal trestné oznámenie. Obvinený zaujatosť vyšetrovateľa nenamietal, pretože o nej nevedel, avšak policajt, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti, má sám oznámiť svoju zaujatosť. Dovolateľ sa nestotožnil s názorom odvolacieho súdu, že zaujatosť musí byť preukázaná a o vine a treste rozhodoval nezávislý súd. Podľa obvineného na dovolanie postačuje, aby vo veci konal orgán činný v trestnom konaní, ktorý mal byť z vykonávania úkonov vylúčený, pričom nie je potrebné, aby bol vylúčený aj sudca alebo prísediaci.

Vzhľadom na uvedené, dovolaciemu súdu navrhol, aby tento rozsudkom vyslovil porušenie zákona a súčasne zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline, ako aj rozsudok Okresného súdu Martin.

K dovolaniu sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý považoval skutkový stav za náležité objasnený a vykonané dôkazy za zákonné. Keďže práva obvineného neboli porušené, dovolaciemu súdu navrhol dovolanie obvineného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným E. W. nie je dôvodné.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Martin, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. e/ Tr. por. teda, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Obvinený E. W. primárne namietal porušenie práva na obhajobu z dôvodu rozšírenia právnej kvalifikácie skutku až pri preštedovaní vyšetrovacieho spisu.

Dovolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že uvedené tvrdenie obvineného sa nezakladá na pravde. Ako vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 30. novembra 2011 (č. l. 16), obvinený, dokonca za prítomnosti svojho obhajcu uviedol, že ho vyšetrovateľ Policajného zboru poučil o kvalifikovaní predmetného skutku, vzhľadom na závery odborného vyjadrenia MUDr. Hajtmána, a to ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Nakoľko obvinený už od 30. novembra 2011 vedel, že je stíhaný aj za prečin ublíženia na zdraví, mal možnosť sa účinne obhajovať, preto dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie je dôvodný.

Pokiaľ sa jedná o nezákonnosť odborného vyjadrenia, týmto sa zaoberal aj odvolací súd, ktorý dospel k záveru, že vyjadrenie vypracovala osoba na to oprávnená. Dovolací súd sa s týmto záverom stotožňuje a v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie uvedené v napadnutom uznesení.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nie je daný.

Rovnako sa dovolací súd stotožnil s odôvodnením odvolacieho súdu ohľadne nevyhlásenia vyšetrovateľa kpt. Mgr. Slavomíra Môca z konania. Skutočnosť, že policajti OO PZ Vrútky sa v inej veci tých istých účastníkov konania cítili byť zaujatí, nemôže byť samo o sebe dôvodom na vylúčenie pracovníkov OR PZ Martin.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. nie je daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, reagujúc na viaceré námietky uvedené v dovolaní o tom, že odvolací súd stroho odôvodnil svoje rozhodnutie, dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní tvoria rozhodnutia súdu prvého stupňa a druhého stupňa jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom

rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Ako uvádza obhajoba v písomných dôvodoch dovolania, obvinený odvolanie založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa, prezentovanými hlavne v záverečnej reči obhajcu. S jeho právnymi námietkami sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

V závere dovolací, najvyšší, súd len dodáva, že písomné vypracovanie uznesenia Krajského súdu Žilina zo dňa 1. októbra 2013, sp. zn. 1 To 91/2013, je na 25 stranách. Sudkyňa, ktorá uznesenie písomne vypracovala, toto odôvodnila s veľmi veľkou vážnosťou, doslova podrobne a nad rámec zákonného ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré ustanovenie je obligatórne a prikazuje súdu rozhodnutie odôvodniť stručne. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu je v danom prípade veľmi obsiahle a odpovedá na každú odvolateľovu námietku. V dôvodoch je uvedené, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Keďže rozsudok obsahuje aj výrok o náhrade škody, odvolací súd odôvodnil aj tento. Keďže dovolateľ opakuje dovolacie dôvody, ktoré namietal už v odvolaní a odvolací súd tieto podrobne rozobral, najvyšší súd, ako už bolo spomenuté vyššie, na tieto len odkazuje.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. W. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.